

**14. ОКТОБАР 2018. ГОДИНЕ
ДАН СЕЋАЊА НА ТРАГИЧНЕ ДОГАЂАЈЕ ОКТОБРА 1941. ГОДИНЕ
НА ГРОБЉУ СТРЕЉАНИХ ОКТОБРА 1941.**

ОБРАЋАЊЕ ГРАДОНАЧЕЛНИКА КРАЉЕВА ДР ПРЕДРАГА ТЕРЗИЋА

Драги Краљевчани...

Малочас, са малим великим људима, пустили смо у свет 77 балона са порукама мира... написали су их они који су рођени толико после оних због којих су писали да нема двојбе – не сећају се шта је то било пре готово осам деценија... њима је тек прва, у основну школу иду... А опет, знају!

Биће да смо добри учитељи!? Стварни потомци... наследници достојни да им се пренесе наслеђе јунака... Наша деца, кроз нас, памте. Као што смо ми кроз своје родитеље у сећање урезали. Као што су они од својих у незаборав похранили.

Превелика је трагедија задесила овај град. Премного је људских живота, невино, смрт упознало. Преголема је патња урезана у душе наших предака. Страшан је био црни барјак што се испреплетен са лелеком над Краљевом вијорио...

Шта је било тих октобарских дана - записано је у историји. Наш задатак је да - шта је заиста било тих октобарских дана - остане записано у људима!

Драги Краљевчани, и сви ви који су тих дана били „Краљевчани“...

Покосили су вас као стабла. Ми смо сећање засадили. Пресекли су ваше животе охоло, без трунке стида. Ми смо незаборав посејали. Мислили су да су вас покидали из корена. Ми смо, младари, из вас изникли.

Хтели су да вам име затру. Нису на нас рачунали. Бројали су вас да би вас што више избројали. Нису убројали изданке које сте својом јуначком жртвом пустили. Желели су да вас нема. Превидели су да што вас више буде на њиховом списку, дуже ће бити наше пркосно сећање, наше поносно помињање нас самих по именима, и делима, вашим...

Памтимо. Праштамо. Да душе ваше спокој нађу се молимо. И за крвнике ваше – Бога нашег молимо, да им опрости, да бисте ви мира нашли, да бисмо ми могли да наставимо – да се сећамо и путем вашим наставимо да корачамо.

На нама је данас да наша будућност не заборави нашу прошлост. Да наши потомци сведоче истину и жртву наших предака. И тако док нас буде. Док буде

октобара... и октобара... Док буде ове наше ваше Грдичке косе, док буде овог нашег нашег Лагерског гробља.

Учимо децу да буду деца – наша, унуци – наши, потомци – њихови... Учимо децу да имају претке, да нису самоникли. Учимо децу да имају браћу и сестре, да нису саможиви. Учимо децу да је овај град њихов, да су га својим животима неки далеки њихови изградили. Учимо децу да своје Краљево не дају, да богато је то наслеђе.

Да Краљево уздигнуте главе и пуног срца, и данас и сваког другог дана, стоји пред онима сабраним у овом „граду у граду“, и с поносом сведочи претке који га вредним и достојним имена учинише.

Слава и вечно сећање невино страдалим жртвама!

Да живи наше Краљево!